

[Gade]

bejdsgiverne til arbejderne om alle de ulykker, der vil ramme dem, hvis de siger nej.

Jeg spørger regeringen: hvorfor alle disse trusler? Hvad er I bange for? Hvad er der galt ved jeres argumentation? Er de synspunkter, som regeringen fremfører, ikke gode nok i sig selv? Er de ikke saglige nok? Hvorfor alle disse trusler? Hvorfor skal folk tærskes på plads?

For der er jo ingen realitet i det. Realiteten er, at EF – og det er så, om vi kan lide det eller ej, det EF, vi kender i dag – fortsætter også efter et nej. Det gør de ordninger, vi har på landbrugsområdet. Jeg er ikke tilhænger af dem – der er nogle, der er begejstrede – men de fortsætter. På fiskeriområdet osv. fortsætter de, og derfor er det falsk tale, når regeringen bruger disse voldsomme trusler for at presse sin vilje igennem ved den folkeafstemning, som kommer.

Til sidst vil jeg sige: der er nok nogle, der tror og håber, at giver man nu unionstilhængerne denne indrømmelse, så standser vi nok diskussionen. Men hertil må man så sige, at vi allerede ved, at det hollandske formandskab ligger klar med nye forslag, og vi ved, at EF-pakken jo er et skridt i retning af at styrke det overnationale, det centralistiske. Og giver vi denne indrømmelse, så er vi sikre på, at efter den følger nye unionsplaner.

Derfor drejer det sig om, at vi sætter hælen i nu: de, der er tilhængere af EF, men som er imod unionen, de, der er modstandere af EF og imod unionen, at de sammen sætter hælen i og siger: hertil i unionsretningen og ikke længere.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Da SF har så stor indflydelse på den socialdemokratiske markedspolitik i øjeblikket, synes jeg vi er nødt til at lytte til det, SF siger, men der er lige nogle ting, jeg vil tilbagevise af det, hr. Gade var inde på. Det var, at det konservative folkeparti nu fører sig frem som det store miljøparti. Det har vi altid været. Jeg vil gerne fortælle hr. Gade, at i 1973, da miljølovgivningen blev vedtaget, så skete det med det konservative folkepartis stemmer. Så vidt jeg ved, var SF ikke med til at stemme for den pågældende lovgivning.

Må jeg så sige til hr. Gade, at det, der er det afgørende ved denne pakke, hvad angår

miljøområdet, jo netop er, at vi hermed får mulighed for at undgå, at EF-landene skal konkurrere på miljøreglerne. Det, der hele tiden er problemet i et internationalt handelsamfund, er jo, at hvis det ene land har miljøregler, der ikke er så vidtgående som det andet lands, så betyder det, at der sker en konkurrenceforvridning. Derfor er det i Danmarks interesse, at vi på den ene side kan forsøge at bringe de andre lande op i nærheden af det niveau, vi er på, og samtidig har selvstændig ret til at vedtage vore egne miljøregler, hvis vi mener, at EF-reglerne ikke er vidtgående nok.

Må jeg så spørge hr. Gade: ønsker SF, at Danmark skal blive i EF? Hvad er baggrunden for SFs politik, når SF vælger at sige nej? Er det ikke, fordi hr. Gade og SF eventuelt forventer, at den politiske proces, vi andre har omtalt, eventuelt kunne gå i gang i de andre medlemslande, og at det vil medføre, at Danmark er nødt til at forlade EF? Er det ikke netop derfor, at SF ønsker, at den danske befolkning skal sige nej til dette forhandlingsresultat?

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Ja, hr. Gade skulle jo i sin ordførertale trække unionsspøgelset frem. Det er måske sådan, at man i SF mest ynder at snakke om tingene og ikke rigtig gør noget ved dem. Jeg synes, at miljødiskussionen her viser, at det er de partier, der ynder at fremføre sig som miljøbevidste, der i virkeligheden ikke vil gøre noget ved det, dér hvor mulighederne er til stede.

Det kan vel ikke undre nogen, at hr. Gade og SF ikke har særlig stor respekt for det, arbejdsgiverne siger. Det har måske aldrig været tilfældet, at man har tillagt deres udtalelser særlig stor værdi, men må jeg godt spørge hr. Gade: er hr. Gade enig med LO i deres udtalelser, eller viser man den samme foragt over for LOs udtalelser i denne sag, som man tilsyneladende gør over for de udtalelser, der er kommet fra arbejdsgevingside?

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Til hr. Kent Kirk, som taler om selvstændig ret til egne miljøregler: Ja, det er jo det,